

τὸ σύνολον τῆς οἰκογενείας, δέον αἱ γεωργικαὶ ἐκμεταλλεύσεις νὰ εἶναι μεγαλύτεραι καὶ νὰ διαθέτουν μεγαλύτερα κεφάλαια, περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἀναγκαιοῦσαν εἰς περίπτωσησιν πού ἐπεξητεῖτο νὰ δοθῇ ἐργασία διὰ ἀπασχόλησιν κατὰ 50% μόνον εἴτε εἰς ὄλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας εἴτε εἰς μερικά μέλη. Εἰς τὴν πρώτην ὑπόθεσιν, θὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθῇ δραστηρίως ὁ ἀναδασμὸς τῆς ἰδιοκτησίας, νὰ μειωθῇ ἀκόμη περισσότερον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἐξοδος τῶν ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν. Τούναντίον ἐὰν ἐπιδιώκεται νὰ καθιερωθῇ ἡ ἐργασία κατὰ 50% τοῦ χρόνου εἰς τὴν γεωργίαν, εὐκολώτερον εἶναι νὰ διατηρηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκογενειῶν πού διαβιοῦν εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς καὶ νὰ ἐκλείψουν οὕτω οἱ κίνδυνοι μαζικῆς μειώσεως τοῦ πληθυσμοῦ μὲ ὄλας τὰς κοινωνικὰς συνεπείας πού προκύπτουν ἐξ αὐτῆς.

Ἡ λύσις αὕτη εἶναι πραγματο-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΑΡΛΗΣ

Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ὁ συναξιοῦχος χημικὸς Γ. Ἀβαρλῆς, προϊστάμενος ἄλλοτε τοῦ τμήματος Βιομηχανίας τοῦ Α.Σ.Ο.

Πολλοὶ θὰ ἐνθυμοῦνται τὸν ἄνδρα, διότι οὗτος ὑπῆρξεν, ἀγαθὸς τίμιος καὶ ἀνιδιοτελεῆς εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν, ὅπως καὶ πολυάριθμοι συνάδελφοι κατὰ τὰς χαλεπὰς καὶ μακρὰς ἐκεῖνας ἡμέρας τῆς κατοχῆς ὅποτε τὸν εὗρισκον πάντοτε ἀργῶν καὶ προστάτην των. Ὁ Γεώργιος Ἀβαρλῆς ἦτο μεστὸς ἐνὸς δυναμικοῦ ἄνδρισμοῦ καὶ μίς θαυμαστῆς ἀξιοπρεπείας.

Τὸ «Σταφιδικόν Δελτίον» καθὼς καὶ ὄλοι οἱ παλαιοὶ συνάδελφοι οἵτινες ἠτύχησαν νὰ τὸν γνωρίσουν, ἀναπέμπουν τώρα ἐκ βάθους καρδίας τὸ αἰώνια ἡ μνήμη, πρὸς τὸν ἀξέχαστο Γεώργιο Ἀβαρλῆ, τὸν ἀξιο ἐπιστήμονα, τὸν εἰλικρινῆ συνάδελφο καὶ τὸν δίκαιο προϊστάμενο μὲ τὴν τόση ἀνθρωπιά.

ποιήσιμος ἐὰν ὑπάρχη ἡ δυνατότης ἐξευρέσεως ἄλλων δυνατοτήτων ἀπασχολήσεως πλησίον τῶν ἐστίων. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὕτην τὰ ἀγρία καὶ τὰ κορίτσια ἤμποροῦν νὰ παραμένουν πλησίον τῶν γονέων των μέχρις ὅτου ἰδρῦσουν ἰδικὴν τὴν οἰκογένειαν, ἀντὶ νὰ μεταναστεύουν εἰς τὴν πόλιν. Εἶναι πιθανὸν τὰ νέα ζεύγη νὰ ἐγκατασταθοῦν μέσα εἰς τὸ χωριὸ ὅπου ἐγεννήθησαν.

Πολλὰ λοιπὸν στοιχεῖα συνηγοροῦν ὑπὲρ τῶν μέτρων πού ἀποβλέπουν εἰς τὴν διασωροποίησιν τῆς οἰκονομίας εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς. Εἰς τὰς ζώνας ὅπου ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ἀσυνήθως ὑψηλῆ, θὰ βελτιώσουν τὰς προσόδους χωρὶς νὰ παραστῇ ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς τὴν μετανάστευσιν. Ὅταν ἡ πυκνότης αὕτη εἶναι ἀσυνήθως ἀσθενῆς, θὰ παρεμποδίσουν μίαν χειροτέρευσιν τῆς ἀραιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ θὰ εὐρύνουν τὰς βάσεις τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς.

Πρὸ μικροῦ οἱ ἀγροτικοὶ κύκλοι ἦσαν συχνὰ δυσμενῶς διατεθειμένοι ἐναντὶ τῆς ἀποκεντρώσεως τῶν βιομηχανιῶν διότι αὕτη ὀδηγεῖ γενικὰ εἰς μίαν ὑψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῶν μισθῶν εἰς τὸν τόπον. Τότε θὰ πρέπει νὰ πληρώνωνται μεγαλύτεροι μισθοὶ εἰς τοὺς ἀγροτοεργάτας, καὶ αἱ δαπάναι παραγωγῆς αὐξάνονται ἀναλόγως. Εἰς τινὰς περιοχὰς ἡ ἔλλειψις ἀγροτοεργατῶν δυνατόν νὰ χειροτερεύσῃ εἰς βαθμὸν πού καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν στρατολογίαν ἐργατικῶν χειρῶν ἐξωθεν. Ἐν τούτοις, τελικὰ, αἱ δυσχέρειαι, αὐταὶ ἀντισταθμίζονται μὲ τὰ πλεονεκτήματα πού προκύπτουν ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἓνα σημαντικὸν μέρος τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως κατανέμεται ἐντὸς τῆς περιοχῆς, πρᾶγμα πού ὀριστικὰ διευρύνει τὴν τοπικὴν ἀγορὰν διὰ τὰ